

[Finansministeren.]

her i Landet? Det ærede Medlem har Ret i, at det er store og vigtige Problemer, som man bliver nødt til at tage op til Drøftelse for at se, om der er Mulighed for at hjælpe Befolkningen fremad til bedre Kaar.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at de Principper, som ligger i dette Forslag, kan der være delte Meninger om, men Nødvendigheden kræver, at Regeringen gaar til at fremsætte Forslag af den Karakter. Jeg gentager over for de Partier, der mener, at det er uheldigt, at kan man finde en anden og bedre Maade at skaffe Pengene frem paa, er vi villige til at gaa ind i Arbejdet herfor.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) talte om, at ved Toldlovsbehandlinger gik det altid saa hurtigt, at Befolkningen ikke kunde naa at orientere sig. Ja, det gælder jo ikke det ærede Medlem; han har vidst, at der vilde komme saadanne Forslag, og selv om de Forslag var kommet for et halvt Aar siden og der havde været et halvt Aar til at behandle dem i, vilde det ærede Medlems Stilling have været akkurat den samme som i Dag, det ærede Medlem vilde jo ikke være gaaet med ind i et Arbejde for Gennemførelsen af disse Love. Naar det ærede Medlem siger, at man tager Pengene, hvor de er lettest at faa, saa siger jeg: Nej, det gør man ikke — og det ærede Medlem indrømmede ogsaa selv bagefter, at det var ikke rigtigt, hvad han havde sagt, thi han sagde, at man tager Pengene ad den Vej, som er farbar, og det er ogsaa det, der er Tilfældet. Det har hidtil været den eneste farbare Vej til at skaffe de nødvendige Penge, og derfor har vi maattet gaa den Vej, selv om vi hellere havde vandret ad en anden Vej.

Disse Udtalelser gælder ogsaa som Svar til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, der talte om, at Agitation var et og Realiteter noget andet. Det er rigtigt, det ærede Medlem og hans Parti — og det gælder ogsaa Retsstatspartiet — kender jo ikke til Realiteterne herinde, de kender kun til Agitationen, og de Partier har ved enhver Lejlighed gjort, hvad de kunde, for at hindre, at man naaede en mere farbar Vej. Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) nikker og erkender altsaa, at det er rigtigt, at de har gjort, hvad de kunde, for at hindre, at man opnaaede en mere farbar Vej. Det gjorde de bl. a. ved Landstingsvalgene, hvor de gjorde alt for at svække de to Partier, som har Regeringen, for at de ikke skulde faa Flertal i Landstinget. Deres Opgave var kun den at hindre, at Socialdemokrater og

Radikale vandt det Flertal i Landstinget, som kunde medføre, at vi kunde gaa en mere farbar Vej med Hensyn til Beskatningen.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich vil jeg sige, at Spørgsmaalet om en Ændring af Skalaen for Totalisatorafgiften har været drøftet, efter at disse Forslag var til Behandling sidste Aar, og der er nogen Mulighed for, at man ved et Ændringsforslag kan imødekomme de Ønsker, som det ærede Medlem nærer.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Rager opkastede det Spørgsmaal, hvorvidt den højtærede Finansminister bliver populær ved at fremsætte Forslag som det, vi her har til Behandling, og Ministeren syntes at være af samme Opfattelse som det ærede Medlem Hr. Rager, at der ikke er nogen Popularitet at hente ved dette Forslag. Jeg er nu af en modsat Opfattelse. Jeg tror nemlig, at den Minister, som i Øjeblikket gør sin Pligt, hvilket vil sige, at han fremsætter Forslag, som er gennemførlige, og som virkelig bringer de Penge til Veje, som er nødvendige saavel til Kriseforanstaltninger over for Landbruget som over for de arbejdsløse, handler saaledes, at han med god Grund kan haabe paa at blive populær, og jeg frygter ikke for, at Ministeren skal blive upopulær ved dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Prieme afbrød en Taler og sagde: Hvorfor sparer man ikke? — hvori vel skulde ligge en Antydning af, at man kunde slippe for disse 51 Mill. Kr., hvis man sparede. I saa Henseende vil jeg bede ham om at tage et Kursus hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Dette ærede Medlem har tidligere fra denne Talerstol belært Hr. Madsen-Mygdal om, hvor meget der kan spares paa Finansloven. Saa vidt jeg husker, opgjorde det ærede Medlem Lønningerne til et Par Hundrede Millioner, dertil kom Forrentningen af den Gæld, Staten har, dertil kom de fastsatte Militærudgifter m. m., som man ikke kan røre ret meget ved, og saa vendte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sig til daværende Medlem Hr. Madsen-Mygdal og sagde: Hvor er det egentlig, der skal spares, maa vi ikke faa dette at vide! Nu vil jeg lade Spørgsmaalet gaa videre til det ærede Medlem Hr. Prieme: Lad os se, om han kan skaffe os de 51 Millioner ved Sparsommelighed. Det tror jeg slet ikke paa.

Da der er opstaaet en mærkværdig stor